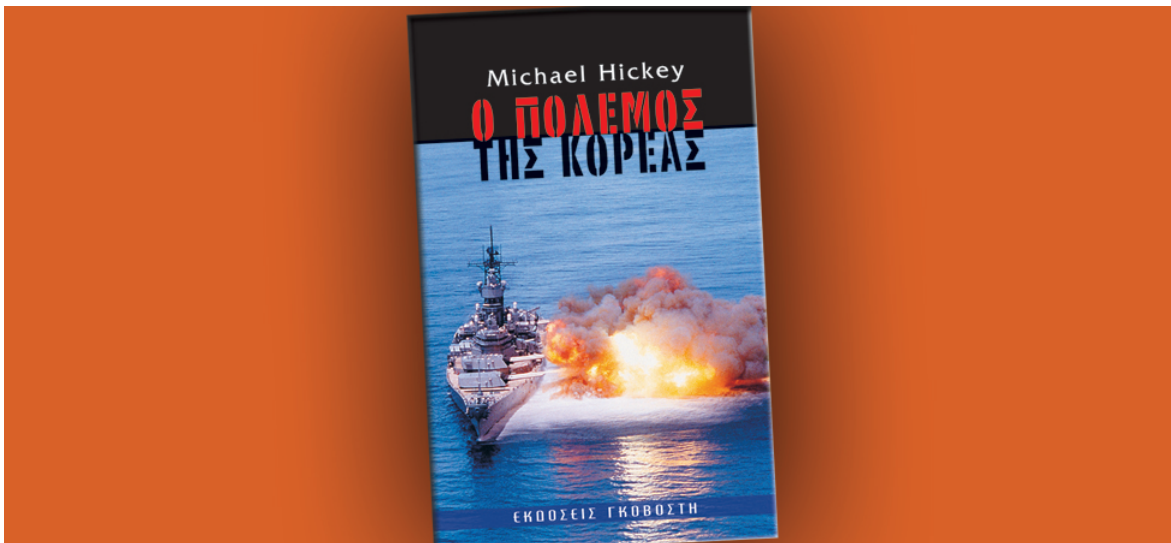

Ο πόλεμος της Κορέας (25 Ιουνίου 1950 - 27 Ιουλίου 1953)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο πόλεμος της Κορέας διήρκεσε πάνω από τρία χρόνια (25 Ιουνίου 1950 μέχρι 27 Ιουλίου 1953) και, πέρα από τις σοβαρές πολιτικές του συνέπειες, πέρασε στην ιστορία σαν μια από τις κορυφαίες και πλέον πολυαίμακτες συγκρούσεις μετά το πέρας του Β Παγκοσμίου Πολέμου.

Τίτλος: Ο πόλεμος της Κορέας

Τίτλος πρωτότυπου: The Korean war

Συγγραφέας - Συντελεστές: Michael Hickey

Μετάφραση: Δ. Π. Κωστελένος

Επιμέλεια: Ν. Α. Κολόμβας

Εκδότης: Γκοβόστης

ISBN: 960-270-881-6

Έκδοση: 2002

Δέσιμο: Μαλακό εξώφυλλο

Σχήμα: 23x15 εκ.

Σελίδες: 621

Πρόλογος του Επιμελητή της Έγλης*

Κατά τη διεξαγωγή των στρατιωτικών επιχειρήσεων, εφαρμόστηκαν νέες τακτικές πεδίου μάχης, δοκιμάστηκαν καινούργια για την εποχή όπλα και άρματα και αναμετρήθηκαν τα πλέον σύγχρονα αεροσκάφη των αντιπάλων συνασπισμών.

Ωστόσο, αν και από τότε έχει περάσει σχεδόν μισός αιώνας, τα σχετικά συγγράμματα που έχουν μέχρι τώρα κυκλοφορήσει ανά τον κόσμο, είναι πολύ περιορισμένα σε αριθμό και ανάγονται, κατά κανόνα, στην κατηγορία των «αναμνήσεων», «ημερολογίων» και «απομνημονευμάτων» των συμμετασχόντων.

Ο υπόψη τόμος, προϊόν συστηματικής, ενδελεχούς και μακροχρόνιας έρευνας του Βρετανού γενικού αρχιάτρου (συνταγματάρχου και συγγραφέα Michael Hickey, ο οποίος ως νεαρός αξιωματικός είχε λάβει ενεργό μέρος σ' εκείνον τον πόλεμο, έρχεται ακριβώς να καλύψει ένα σοβαρό κενό στην υπάρχουσα διεθνή βιβλιογραφία. Η αναδίφηση πληθώρας επισήμων πηγών και εγγράφων, οι περιλαμβανόμενες προσωπικές μαρτυρίες -και σε μεγάλο βαθμό τραυματικές εμπειρίες- συμμετασχόντων στις επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την ίδια αντίληψη που σχημάτισε για τα γεγονότα, καθώς και με την αναμφισβήτητη δύναμη της γραφίδας του, καθιστούν το κείμενο εξαιρετικά ενδιαφέρον, όχι μόνο για τους βετεράνους εκείνου του πολέμου, ή/και για εξειδικευμένους ερευνητές και επαγγελματίες στρατιωτικούς, αλλά και για τον απλό φιλόστορα ιδιώτη.

Πέρα από την έντεχνη όσο και γλαφυρή έκθεση των γεγονότων, η οποία κυριολεκτικά καθηλώνει τον αναγνώστη, περιέχει πλήθος άκρως σημαντικών στοιχείων και πληροφοριών. Ενδεικτικά και όχι περιοριστικά:

α) Αφηγείται συνοπτικά αλλά και περιεκτικά την ιστορική διαδρομή της Κορέας ως έθνους και τις ανέκαθεν κατακτητικές βλέψεις των μεγάλων γειτόνων της (Κίνας, Ιαπωνίας, Ρωσίας).

β) Περιγράφει εκτενώς την κατάσταση εφησυχασμού και ραστώνης που επικράτησε στους Δυτικούς Συμμάχους μετά τη λήξη του Β ΠΠ το 1945 μέχρι και το 1949, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να υποστούν στρατηγικό και τακτικό αιφνιδιασμό με την έναρξη των εχθροπραξιών.

γ) Αναλύει λεπτομερώς τις συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί στην Κορέα (Βόρεια και Νότια) κατά την περίοδο 1945-1949.

δ) Σκιαγραφεί σε αδρές γραμμές, μη φειδόμενος αιχμηρών σχολίων, τα πορτρέτα των πρωταγωνιστών του Πολέμου, τόσο των πολιτικών προσωπικοτήτων (Τρούμαν, Τσώρτσιλ, Άττλη, Άτσεσον, Σίγκμαν Ρη κ.ά.) όσο και των στρατιωτικών (ΜακΆρθουρ, Ρίτζγουεη κ.ά.).

ε) Μνημονεύει διά μακρών τη σύγκρουση, λόγω διαφορετικών απόψεων, μεταξύ του τότε Προέδρου των ΗΠΑ Χ. Τρούμαν και του Στρατηγού Ν. ΜακΆρθουρ, η οποία κατέληξε στην αντικατάσταση του τελευταίου.

ζ) Εκθειάζει, χωρίς την παραμικρή επιφύλαξη, την εξαιρετη απόδοση και επίδοση στις πολεμικές επιχειρήσεις του Εκστρατευτικού Σώματος Ελλάδος (ΕΚΣΕ), αναφερόμενος ξεχωριστά στη δράση τόσο του Τάγματος Πεζικού όσο και του Σμήνους της Πολεμικής μας Αεροπορίας.

στ) Αναφέρει διεξοδικά τη συμμετοχή των δυνάμεων της Κοινοπολιτείας -άλλωστε ο ίδιος συμμετείχε- σημειώνοντας τόσο τις μεταξύ τους διαφορές όσο και έναντι των Αμερικανών.

Καταλήγοντας, θα ήταν παράλειψη να μην υπογραμμίσω το ενδιαφέρον των Εκδόσεων Γκοβόστη για τις εκδόσεις ιστορικών βιβλίων, των οποίων, καίτοι η γνώση κυρίως από τους επιγενομένους κρίνεται ως επιβεβλημένη, ωστόσο, ατυχώς, η εμπορική επιτυχία δε θεωρείται εξασφαλισμένη.

***Ν. Κολόμβας, Αντιστράτηγος Ε.Α., Επίτιμος Διοικητής Γ' Σ. Στρατού**

Πρόλογος του συγγραφέα:

Κατά τον πόλεμο της κορέας διοικώντας μια διμοιρία μεταγωγικών ΣΣΥ κι έχοντας μόλις προαχθεί σε υπίατρο ήμουν ένας ασήμαντος χαμηλόβαθμος αξιωματικός. Όπως όλοι οι συνομήλικοί μου, αγνοούσα ποιοι λόγοι υψηλής στρατηγικής και πολιτικής μας είχαν φέρει σ' αυτήν την χώρα. Η κύρια μέριμνά μας ήταν να επιβιώσουμε στη διάρκεια αυτού του πρώτου τρομερού χειμώνα του πολέμου. Σπουδαία γεγονότα, τέτοια όπως η αποπομπή του στρατηγού ΜακΆρθουρ, του ανώτατου διοικητή μας, πέρασαν σχεδόν απαρατήρητα, ενώ ελάχιστοι από μας αφιερώναμε την παραμικρή σκέψη συμπάθειας γι' αυτήν την ξεχασμένη απ' το Θεό χώρα και το δύστυχο λαό της. Η Κορέα στα 1950, για μας τους νέους, οι οποίοι δεν είχαμε ποτέ εγκαταλείψει τις ακτές του Ηνωμένου Βασιλείου, αποτέλεσε ένα τρομερό ξάφνιασμα: ένα έθνος που δέχτηκε μια βάνανυση επίθεση, που στερήθηκε την ίδια την ταυτότητά του κατά τα σαράντα χρόνια ιαπωνικής κατοχής, τώρα συντριβόταν εξαιτίας μιας εισβολής από βορρά. Ο λαός του, βρόμικος, κουρελής, υποχρεωμένος σε ζητιανιά και με τελείως χαμένο το ηθικό, παρουσίαζε μια εικόνα διόλου ευχάριστη.

Όλοι εμείς που σταλθήκαμε από την Μ. Βρετανία στην Κορέα το 1950, πολύ λίγα γνωρίζαμε για τη δύσκολη κατάσταση που βρισκόταν η βρετανική οικονομία και ιδιαίτερα οι Ένοπλες Δυνάμεις της. Ανατρέχοντας τώρα στο παρελθόν, ύστερα από μισόν αιώνα, είναι εκπληκτικό όταν σκεφτόμαστε ότι από ένα στρατό αρκετών εκατοντάδων χιλιάδων αξιωματικών και ανδρών, που διαθέταμε στον Β' Π.Π. είχε σταθεί τώρα τόσο δύσκολο να συγκροτηθεί, χωρίς να κληθούν εφεδρείες, και να εξοπλιστεί μια ταξιαρχία για να σταλεί στην άλλη άκρη του κόσμου. Μεγάλο μέρος του εξοπλισμού των δυνάμεών μας ανήκε στην εποχή του 1939-45 και σε σημαντικό βαθμό ήταν πολύ παλαιότερο.

Στη διάρκεια αυτού του πρώτου χειμώνα ήμασταν υποχρεωμένοι να ζούμε κυρίως στην ύπαιθρο, κάτω από άθλιες καιρικές συνθήκες, χωρίς τον κατάλληλο χειμερινό ιματισμό και αντίσκηνα. Παρ' όλ' αυτά, τα επιτεύγματα των στρατευμάτων της Μ. Βρετανίας και των χωρών της Κοινοπολιτείας, ναυτών κι αεροπόρων, στάθηκαν αντάξια των υψηλών παραδόσεων των Κλάδων τους. Οι νεαροί στρατιώτες που υπηρέτησαν τόσο αξιοθαύμαστα εκεί είναι σήμερα μεγάλης ηλικίας απόστρατοι και είναι δύσκολο να συνειδητοποιήσουν ότι όλ' αυτά συνέβησαν πριν από σχεδόν πενήντα χρόνια - το ίδιο χάσμα που χώριζε εμάς, το 1950, από τον Πόλεμο των Μπόερς.

Η αφήγηση που ακολουθεί στοχεύει να δείξει κάτι από τη συμβολή της Μ. Βρετανίας και των χωρών της Κοινοπολιτείας σ' εκείνη την εκστρατεία, σε σχέση με την πολύ μεγαλύτερη συμμετοχή των Αμερικανών και των Νοτιοκορεατών. Ο σκοπός της θα έχει επιτευχθεί αν ο αναγνώστης τελειώσει την ανάγνωση του βιβλίου αυτού, έχοντας νιώσει τι σήμαινε να υπηρετείς στο ιδιόμορφο επιτελείο του ΜακΆρθουρ στο Τόκιο, να τρέμεις μέσα σ' ένα ρηχό παγωμένο χαράκωμα, να

λιώνεις κάτω απ' την βασανιστική υγρασία του κορεάτικου καλοκαιριού, να υποφέρεις την αιχμαλωσία, να πετάς σε μάχιμες αποστολές με βομβαρδιστικά και αεριοθούμενα καταδιωκτικά, αντιμετωπίζοντας εκπληκτικούς αντίπαλους, να μάχεσαι στις ύπουλες παλίρροιες των ακτών της Κορέας, κάτω απ' τα πυρά εχθρικών πυροβολαρχιών ή να βαδίζεις στα όρη του βορρά, μέσα στο χειμώνα, με τους Πεζοναύτες.

Πρόθεσή μου ήταν να περιγράψω εδώ αυτό που υπήρξε η τελευταία στρατιωτική περιπέτεια της «γηραιάς» Κοινοπολιτείας: της Μ. Βρετανίας, του Καναδά, της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας, της Νότιας Αφρικής και της Ινδίας. Σύντομα όμως συνειδητοποίησα την τεράστια έκταση της αμερικανικής εμπλοκής και της θυσίας που απαίτησε. Το μερίδιό μας ήταν πραγματικά μικρό, αν και το μεγαλύτερο από των υπόλοιπων κρατών των Ηνωμένων Εθνών. Ήταν η πρώτη φορά όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες, που από το 1943 είχαν υποκαταστήσει την Μ. Βρετανία στην ηγεσία της Δύσης, ανέλαβαν τις ευθύνες τους για την υπεράσπιση του ελεύθερου κόσμου. Ήταν επίσης ο πρώτος πόλεμος που διεξαγόταν κάτω απ' τη σκιά της πυρηνικής απειλής που πρόσφατα είχε εμφανισθεί. Ταυτόχρονα ήταν και το βάπτισμα πυρός του νεοσύστατου Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και το, έστω συγκεχυμένο, πρότυπο για τους κατοπινούς πολέμους συνασπισμών και τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις.

Έχω αναπροσαρμόσει τις ονομασίες που ήταν εν χρήση κατά τον πόλεμο, γιατί αλλιώς ονόματα όπως Μάο Ζεντόνγκ, Ζιάνγκ Ζιεσέι, Κουόμιντανγκ, Μπεϊζίνγκ και Ταϊβάν θα ήταν δυσνόητα. Στο τέλος του βιβλίου υπάρχει ένα γλωσσάρι, σχολιασμένη βιβλιογραφία και κατάλογος πηγών. Επειδή, αν αναφερόταν ο πλήρης τίτλος των βρετανικών συνταγμάτων θα μπορούσε να δημιουργηθεί σύγχυση (ιδιαίτερα τώρα που τα περισσότερα απ' όσα αναφέρονται εδώ έπαψαν, δυστυχώς, να υπάρχουν), έχω υιοθετήσει τα απλά ονόματα με τα οποία ήταν κοινώς γνωστά εκείνη την εποχή, όπως *Gloster, Borderers, Ulster* κτλ.

Πολλοί με βοήθησαν στο γράψιμο αυτού του βιβλίου και οι σχετικές ευχαριστίες ακολουθούν. Ως συγγραφέας θεωρώ απροσμέτρητο το χρέος μου σ' όλους όσους εργάζονται στον εκδοτικό οίκο John Murray. Η υπομονή και η ευγένειά τους δεν είχε τέλος – ιδιαίτερα των Γκραντ ΜακΕντάϊρ, Γκέηλ Πίρκις, Χάουαρντ Ντέιβις και Στέφανι Άλλεν και του Ρότζερ Χάντσον, που ο επαγγελματισμός του ως επιμελητή μετέτρεψε τα ακατέργαστα χειρόγρατά μου σ' ένα σχεδόν άμεμπτο κείμενο. Χρωστώ πολλές ευχαριστίες επίσης στη Μάντυ Λιτλ, την αντιπρόσωπό μου, που χωρίς τη μεσολάβησή της δεν θα συνεργαζόμουν μ' ένα τόσο φημισμένο εκδοτικό οίκο.

Τέλος, κι επειδή ήταν αυτός που πριν από είκοσι χρόνια με παρακίνησε να γράψω το πρώτο μου βιβλίο, αφιερώνω αυτό μου το έργο στη μνήμη του Ταξίαρχου Σέλφορντν (Τζίνγκερ) Μπίντγουελ, ιστορικού, κριτικού, μέντορα και φίλου.